

ת"פ 57434/08/16 - מדינת ישראל נגד ע.א.ג.

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 57434-08-16 מדינת ישראל נ' א.ג.

בפני בעניין:	כבוד השופט ירון מינטקביץ מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק וינר	המאשימה
נגד	ע.א.ג. ע"י עו"ד נמיר אדלבי	הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, ביום 22.8.16 בסמוך לשעה 14:30 התגלע ויכוח בין הנאשם ובין אשתו (להלן: **המתלוננת**) בשל קשרים שניהל הנאשם באמצעות חשבון הפייסבוק שלו. במהלך הויכוח מסר הנאשם למתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלו והכחיש כי הוא מנהל רומן עם אחרת, והמתלוננת זרקה את מכשיר הטלפון מבעד לחלון הבית.

בתגובה, משך הנאשם את המתלוננת בשערה מרחק של מספר מטרים, הכה אותה בפניה פעמיים באגרופו וחדל ממעשיו רק כאשר דיממה. אימו של הנאשם, אשר היתה עדה למעשים, ניסתה לגרום לו לחדול מהם ללא הצלחה. במהלך הארוע איים הנאשם על המתלוננת ואמר כי אינו רוצה לשמוע את קולה ואינו רוצה שהשכנים ישמעו אותה.

כתוצאה מהארוע נגרם למתלוננת חתך באורך ס"מ בגבה השמאלית, אשר נתפר בבית חולים.

על פי האישום השני, בסמוך לחודש מאי 2015 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו הפיל אותה ארצה, סטר לה בפניה וזרק עליה תפוח. כתוצאה נגרם למתלוננת סימן חבלה בחזה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן בערכים מוגנים. כמו כן הפנה לעברו הפלילי של הנאשם ולהערכת שירות המבחן בדבר קיומם של גורמי סיכון להשנות ביצוע עבירות. לאור אלה טען כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנים עשר ועד שלושים חודשים וביקש להשית על הנאשם עשרים חודשי מאסר.

במסגרת טיעונו הגיש ב"כ המאשימה תמונות המתעדות את חבלותיה של המתלוננת בשל מעשיו של הנאשם - ואכן

מדובר בחבלות ממשיות, אשר ניכרות היטב בתמונות.

ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם, קבלת האחריות שלו למעשיו והשתתפותו בהליך טיפולי במסגרת הליכי המעצר. עוד הפנה לכך שלמרות הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אין בעברו מעשי אלימות.

לאור אלה ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם אמר את מילותיו. לדבריו לא העלה בדעתו שירים יד על אישתו, הביע צער על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכך שבשתי הזדמנויות תקף את אשתו: במקרה אחד תקף אותה באגרופיו וגרם לה לחתך בגבה, אשר הצריך תפירה. במקרה שני סטר הנאשם למתלוננת וזרק עליה תפוח, אשר גרם לה לסימני חבלה.

אמנם מדובר במקרים נפרדים, אך מדובר במעשים דומים כנגד אותו קרוב, ועל כן אקבע בעניינם מתחם עונש אחד.

חומרתן של עבירות אלימות הנעברות בתא המשפחתי, היא בכך שהן פגעות בקרבנות פגיעה גופנית, ובעיקר נפשית, ומערערות את תחושת הביטחון האישי שלהם בביתם.

לא ניתן להשלים עם מעשיו של הנאשם. אין טעם ברטוריקה בגנות האלימות בתא המשפחתי או בשבח זכותה של אישה לעצמאות וכבוד, אשר אינה מתלווה לעונש מוחשי, המעביר את המסר בדרך שאינה משתמעת לשתי פנים. ונפסק בענין דומה (ע"פ 669/12 - י.ע. נ' מדינת ישראל):

קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012)).

ר' גם ע"פ 18822-08-15, ליאור דולב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)).

ר' גם ע"פ 6724-01-14, סעיד נ' מדינת ישראל וע"פ 41333-08-14, חג'אזי נ' מדינת ישראל.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את החבלות שנגרמו למתלוננת בשל מעשי הנאשם כפי שתועדו בתמונות במ/1 ואת העובדה שמדובר בשני מקרים נפרדים, אשר בוצעו בפער זמנים של כשנה זה מזה. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי.

עמוד 2

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1982. נשוי ואב לתינוק. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2006 נקבע ללא הרשעה כי הנאשם עבר עבירה של הפרעה לעובד ציבור ונדון לשל"צ.

בשנת 2008 הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר ונהיגה ללא רשיון ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2010 הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים ונדון לחודשיים מאסר.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בחבלה ברכב ונדון למאסר מותנה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו, מביע עליהם חרטה מלאה ומשתתף בהליך טיפולי על מנת לבחון את הרקע למעשיו ולמנוע את הישנותם. להערכת השירות, ברקע העבירות דימוי עצמי נמוך של הנאשם, סף תסכול נמוך ודפוסים אימפולסיביים.

עוד עולה מהתסקיר, כי השתתפותו של הנאשם בהליך הטיפולי נושאת פירות ונותנת לו כלים להתמודדות נכונה עם מצבי לחץ. מנגד, להערכת שירות המבחן עדיין קיימים גורמי סיכון לכך שהנאשם ישוב ויבצע עבירות.

המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם צו מבחן לצורך המשך ההליך הטיפולי וכן מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

לחובת הנאשם הבאתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות. עם זאת, מבלי להקל בהן ראש, אין מדובר בעבירות ממין הענין ואין ללמוד מהן על נטיות מושרשות לאלימות.

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו, קבלת אחריות מלאה למעשיו לפני ולפני שירות המבחן והשתתפותו בהליך הטיפולי. מהתסקיר עולה, כי הנאשם עבר כברת דרך משמעותית בהליך הטיפולי, וכי הוא עושה מאמצים ניכרים וראויים לשבח לתקן את דרכו וללמוד להתמודד עם מצבי דחק, על מנת למנוע הישנות מעשים דומים.

לאור אלה ראיתי כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקומו של הנאשם ולהשית עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן. הטלת צו המבחן תבטיח, כי אם חלילה יסטה הנאשם מהדרך הטובה עליה עלה, ניתן יהיה להשית עליו את העונש ההולם את מעשיו, קרי מאסר בפועל לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 29.8.17.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות כנגד בן משפחה תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. צו מבחן לשנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד במבחן יגזר דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הצדדים.